

DEO OPTIMO MAXIMO,
UNI ET TRINO,
VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,
QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS

manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis decimâ-quintâ
mensis Decembris, anno Domini M. DCC. LXVIII.

M. JOANNE COLOMBIER,

Doctore Medico, Præside.

An semen virile & catamania ab eâdem causâ?

I.
CONOMIA animali quid præstantius! Miranda sanè cuncta quæ
Natura nostris ubique subjicit oculis. Omnes omnino illius produ-
ctiones indagatoris mentem in contemplatione defixam perpetuo
tenent. Ast ens animâ præditum, movendi, sensationes experiendi alia-
que bene multas miratu dignissimas functiones exercendi capax,
quantis in modis cæteris naturæ præstet operibus enarrare longius.

Ex omnibus à naturâ comparatis entibus venustate, ratiocinio, intelligentiâ excellit
Homo. Humanæ gentis sexus uterque, pulcherrimum Creatoris opus, nemo infi-
cias ibit. Illius structuram & exteriorem & interiorem avido lumine perlustrans stu-
pescit anatomista. Si physices gnarus miratur magis. Quam aptè alter alteri accom-
modatur! Quanta inter utrumque analogia! Eisdem constatur principiis; eisdem
moveretur musculis; forma unicuique eadem. Aquam dè pumice postularet qui homi-
nem inter & mulierem analogiam majorem desideraret. Incunte ætate absolute con-
similes sunt. Fœmina eisdem pannis quibus & mas involuta, nullo caractere dis-
tinguitur. Nullus est qui corporis habitudine vultusque formâ non decipiatur. Ma-
rem & feminam nullo discrimine haberet, ni curiosiori oculo naturalia inspiceret.
Amborum functiones hac ætate similes, ad pubertatem usque, non discrepant. Pu-

A

berum autem variae si quaedam sunt functiones ; à variâ tantummodò quarumdam partium structurâ repetendæ sunt. Feminarum enim Catamœnia virorumque Semen, maturâ ætate prodeuntia , licet multum inter se diversa, quoad causas ne minimum quidem differunt.

I I.

SEMEN humor albicans, viscidus, spiritu quodam dives in testiculis secretus; Hominis generationi dicatur. De secretionis illius mechanismo variae sunt hypotheses; attamen omnes in eo consentiunt quod è sanguinis massâ, certâ ætate, Semen in testiculis separetur, indeque per vasa deferentia ad vesiculas seminales devehatur. Novam adhuc in vesiculis seminalibus elaborationem accipit, consistentiam majorem, colorem magis intensum odoremque graviores acquirit. Deindè, mutuis in utriusque sexûs amplexibus, in uterum seminum ejaculatus, aut Hominis rudimentum explicat, aut humor ipse in Hominem convertitur. Sanguis ex uteri vasis singulo mense prorumpens, puellarum fecunditatis signum, adultâ ætate, sub Catamœniorum nomine, exit superfluous. De periodico sanguinis menstrualis effluxu varii Auctores inter se dissentientes, varia sibi finxerunt systemata: sed totidem sunt transilientis imaginationis impetus qui veritatem nedum monstrent illam nebulis obscurioribus abscondunt. Quotiescumque æquilibrium vasa inter & liquida in illis contenta institutum destruitur, sanguis uteri vasa, quæ corporis molliora & laxiora, premens, ea sensum dilatat, deindè foras expellitur, donec æquilibrium istud in pristino statu restitutum vigeat; quo peracto, vasis paulatim obliteratis, sanguis fluere desinit. Cur autem sanguis ex utero singulo mense defluat? Quânam ratione præfatum æquilibrium placidæ humorum circulationi adeò necessarium, omni mense potius quàm intrâ quodlibet aliud temporis intervallum perturbetur? illud, fate-mur equidem, nos absolurè latet.

Quidquid, sit Catamœnia quæ fluere incipiunt dùm Virginis mammae fororiari solent; & Semen è sanguinis massâ segregatum dùm tenerâ lanugine adornatur juvenile menstrum, in utroque sexu circa finem corporis incrementi prodeunt, quod hîc notandum.

I I I.

Ateneris unguiculis usquè ad ætatem adultam corpus tum femininum, tum masculinum quotidie massam majorem novasque vires acquirit. Cuncta quæ sumuntur alimenta in deperditæ substantiæ reparationem, imò in corporis incrementum cedunt. Humorum abundantiam consumit quotidiana accretio. Sed tempus instat quo corpus incrementi terminum adipiscitur. Ingens hac ætate fit in corpore mutatio. Major succorum copia quam quod ad nutritionem requisitum extrahitur: Indè plethoram nasci necessum est; natus corporis calor adaugetur vegetiorque fit; redundat sanguis, vasa turgent pulsusque durior evadit. Sanguinem hunc antea accretioni inservientem, nunc nutritioni superfluum ad testiculos delatum ibique elaboratum, Semini originem præbere constat. Quod de Semine idem de Catamœniis audiendum. Plethorâ enim quæ post corporis accretionem necessariò accidit, turgescunt vasa uterina, sanguinis pressione paulatim referantur ac denique sanguis ex illis stillat. Absoluto corporis incremento, sic ab humorum redundantia Catamœniorum causam repetit immortalis Boerhaavius (a) » simulac ergò vir-go sana, adepta terminum sui incrementi, incipit conficere plus humoris boni;

(a) Institut. Médic. pag. 337.

quam sustinendo corpori requiritur, quam augendo non amplius impendat, implebit plus sua vasa maximè uterina utpotè minimè pressa; hæc dilatabit plusquam alia; hinc & lateralibus vascula in cavum uteri evacuantia humorem valde impleta extendet; inde dolor, calor, pondus sentiuntur in lumbis, ad pubem & inguina; excitatur febricula, dilatantur vascula uteri, ita ut sanguinem ipsum in cavitate uteri stillent; os ejus lubricatur, laxatur, sanguis exit &c. Numquam sat laudati ac præsertim in rebus physicis adeò commendati hanc-*ce Boerhaavii* sententiam nemo physicus arguet.

I V.

EX dictis jam abundè patet eandem Catamenii ac Semini causam assignandam esse. Sic natura simplex & una, ut diversi eliciantur effectus, similia persæpè adhibere amat. Adultæ ætate mas eandem ac femina humorum abundantia gaudet. Testiculi, viscera huc usque inutilia, nimium sanguinem in Seminis confectionem impendunt. In feminis latex ille nimius periodico fluxu foras eliminatur; donec in vasis retentus, utero sæctum gerente, ad usum, cui verè destinatus, inserviat. *Unus ergo* (sanguis redundans) ut ait *Fernelius*; (*b*) *tum viris materia prima fit feminis tum mulieribus mensui*. At qui sit ut redundans ille sanguis, in maribus testiculos, in feminis uterum potius quam cæteras corporis partes appellat? Juxta omnes melioris notæ Authores à situ ac imprimis ab uteri peculiari structurâ, uberior cruoris ad illum aditus pendet. Suprà jam allata *Boerhaavii* verba *Halleri* que (*c*) sequentia consule. *In feminis eadem plethora aliam faciliorem viam invenit, quod ipsum pondus eo sanguinem ducat, & uteri vasa nunc demùm ampla, laxo loco in succulentâ & molli cellulosa fabricâ uteri posita, hinc faciliè extensilia, in vacuum uterum pateant, &c.* De uberrimâ in utero sanguinis aggestione apprime scripsit *D. Lieutaud* (*d*). Plura addere prorsus inutile foret. In maribus non æquè abundanter cruor testiculos appellit. Testiculi quorum nullus, ad pubertatem usque, fuit usus, nunc universalis plethoræ tantummodò participes, è sanguine nutritionis residuo, debitumque volumen conciliandi gratiâ illis antè concessio, structurâ quâ donantur organica, novum, qui semen audit, liquorem eliciunt. Superflui autem cruoris si quid vasculosum genus contineat, quibusdam aliis eliminatur viis: unde *Hippocrates* prodidit maribus, adultæ ætate sanguis è naribus profusiones, Puellis verò menstruorum eruptiones obtingere. Quod & *Hallerus* (*e*) observavit: eodem tempore, ut ait, quo incrementum insigniter diminutum est & sanguis in bonis visceribus, integerrimo adpetitu, plurimus paratur, in utroque sexu humano plethora nascitur, quæ in virili quidem per nares frequentissimè expurgatur.

V.

RATIOCINIO gravissimisque autoritatibus suffulti Catameniorum ac Seminis causam eandem esse (quæ quidem est plethora puberibus annis utrique sexui necessariò accidens) luce clariù: innoscere audent asserimus: quod & etiam quotidiana comprobatur experientia. Copia enim sanguinis ex utero singulo mense de-

(*b*) Lib. VII. Cap. VII. de menstruo sanguine. pag. 118.

(*c*) Prim. lin. physiolog. pag. 338.

(*d*) Vasa nuda ab omni nempe pinguedine & corpore celluloso libera, exilioribus tunicis donata, suspendâ copiâ uterum irrigantia, serpentinis, con tortis, & implicatis ductibus mirè ludentia ad-

summam extensionem pronè minùs resistentia, variis inosulationibus coeuntia, valvulis destituta, ad perpendicularem respectu horizonis accedentia, mirè augere sanguinis momentum, vel rudibus patet. Element. Physiolog. pag. 219. 220.

(*e*) Prim. lin. pag. 338.

fluentis, cruorisque per nareseffluxus quibus sæpiſſimè mares obnoxii ſunt, ſtatim plethoricum ſat denunciant. At, inquiet aliquis, adultâ ætate tantum Homines ſanguinem per nares effundunt; fluxus è contrâ menstrualis uſque ad ſenectutis l men protenditur. Sed quid contrâ nos? aut ſanguis ſecretionum omnium ſeſcidiuus per venas hemorrhoidales ſincerus manat; aut alias ſibi parit vias humor in homine redundans. Aliundè mares non æquè ac feminæ ſanguinem parare videntur, cui opinio- ni ſic ſuffragatur *Ludwig*. *Præcipua igitur menſtrui fluxus cauſa in ſanguinis abun- dantiâ quærenda, feminæ certè pleræque plûs alunt ſanguinis quam viri; viri quidem ſi quoque plethorici evadant, per alias tamen ſecretiones ſuperflua facilè ite- rum diſſipant; feminæ verò utero, ut apto ad ſanguinis excretionem viſcere, præditæ, certis ut plurimum temporibus, hanc evacuationem experiuntur (f).* Obſtabunt for- ſan alii qui plethoricum ſtatim denegabunt, aliamque cauſam Catamœniis aſſig- nare tentabunt. Eſto, incaſſum ſudent, ſi lubet; at ſivè ad lunam illiuſque influen- tias, ſivè ad fermentum quodlibet in utero poſitum ſpectent adverſarii; quidquid ogganniant, illorum dicta floccificamus, ac veluti deceptoria ſyſtemata ventilamus. Abſolutâ enim corporis accretione dùm œconomia animalis in utroque ſexu atten- tè perpenditur, non una Semini, non altera Catamœniis, ſed utrique eadem, Ple- thora ſcilicet, cauſa dignoſcitur: unde ſic concludere properamus.

Ergò Semen virile & Catamœnia ab eâdem cauſâ.

(f) *Inſtitut. phyſiolog. pag. 220 §. 563*

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Marcus-Auguſtus BE- M. Martinus NOUGUEZ. M. Gedeon DERABOURS,
LANGER.

M. Franciſcus-Maria LE M. Ludovicus-Alexander M. Guido-Andreas GAR-
MOINE. GERVASE. NIER, in iſulis Gua-
dalupâ & aliis adja-
centibus Conſiliarius
Regis Medicus prima-
rius, necnon in iſdem
Pharmacopolorum &
Noſocomiorum Inſpec-
tor.

M. Joannes-Auguſtinus M. Ambroſius HOSTY. M. Laurentius FERRET,
COUTAYOZ. Eccleſiæ Cameraceniſis
Canonicus.

Proponerebat Pariſiis BENJAMINUS-MICHAEL SOLIER DELA
ROMILLAIS, Rhedonæus apud Armoricos, Doct̃or Medicus Remenſis, necnon
Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Pariſienſis Bacçalaureus, Theſeos Auto-
A. R. S. H. 1768. A SEXTA AD MERIDIEM.

Typis QUILLAU, Univerſit. & Facultatis Med. Typograph. 1768;